

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 34. Ecclesia Anglicana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

tum Constantinopolim devehijussit. Roma excedens die Lunæ, decimo septimo Julii, Neapolim reversus est, & inde Regium. Tum in Siciliam trajiciens Insulam attigit mense Sept. eodem anno 663. & Syracusis commoratus est.

Sæculum VII
A. C. 663.

§. XXXIV.

Ecclesia Anglicana.

Haud multo post hæc tempore Vitalianus Papa Epistolas Ofuini Regis Nordhumbrorum accepit, cujus rei causam repetere expedit. Quæstio de celebrando Paschate in Anglia vehementer agitabatur; nam ex Regno Cantii, & Beda III. ex Galliis advenæ affirmabant, Hibernos Pascha contra usum Ecclesiæ Universalis celebrare. Quidam nomine Romanus ceteris ferventius veram opinionem tuebatur, quia, licet esset Natione Hibernus, Ecclesiasticæ tamen Disciplinae Regulas in Gallia & in Italia didicerat. Is contra Finanum Episcopum Lindisfarnensem disputans multis auscultantibus vel veritatem persuasit, vel saltem eos ad eam indagandam excitavit; Finanum vero, virum inflexibili ingenio, non tantum ad agnoscendam veritatem adducere non potuit, sed etiam exacerbavit, ita ut aperte bonæ causæ repugnaret. Jacobus, S. Paulini Diaconus, Archiepiscopus Eboracensis, Pascha illo die, quo

Hist. Ecclesiast. Lib. IX, T Ec-

Sæculum VII Ecclesia Catholica, cum multis ipsum hu-
A. C. 663. jus rei Auctorem sequentibus, celebra-

bat. Idem Regina Nordhumbrorum ob-
 servabat, habens apud se Presbyterum
 illum Romanum, qui ex Cantio advene-
 rat. Hinc sæpe accidebat, ut Pascha u-
 no anno diversis temporibus celebrare-
 tur; quippe quando Regi erat Dies Pa-
 schæ, Regina Dominicam Palmarum a-
 gebat. Quamdiu S. Aidanus inter vi-
 vos fuit, viri ardens Charitas & præcla-
 ræ Virtutes effecerunt, ut hæc Rituum
 diversitas utrinque dissimularetur; sed
 mortuo Finano, qui S. Aidano successer-
 rat, Colmanus Episcopus Lindisfarnen-
 sis electus est, cumque etiam ipse ex Hi-
 berna advenisset, quæstiones de Pascha-
 te & aliis Disciplinæ articulis denuo mo-
 veri cœperunt. Multos tanta dissensio
 terruit, metuentes, ne ideo nomen Chri-
 stiani immerito gererent. Rex ipse O-
 suinus circa hanc quæstionem non solum
 ab uxore, sed etiam a filio Alfrido dis-
 sentiebat; nam Rex ab Hibernis erudi-
 tus est baptizatus, quorum etiam lin-
 guam addidicerat, nihil salubrius esse
 posse existimabat, quam quod ipsi doce-
 bant; at Princeps Regius a Wilfrido
 viro doctissimo, qui Disciplinæ Doctri-
 nam Romæ & in Gallia hauserat, instru-
 ctus, sibi persuasum habebat, illud, quod
 ipse a Magistris accepisset, omnibus Hi-
 berno-

Sup. n. 12.

bernorum Traditionibus esse præferendum. Sæculum VII
A. C. 663.

§. XXXV.

S. Wilfridi initia.

Wilfridus anno circiter 634. in Regione Nordhumbrorum natus, anno vitæ decimo quarto Monasterium Lindisfarnense adiit, nolens tamen se voto obstringere. At jam tunc deprehendit, Act. SS.
Ben. to. 2. p.
170 &c. to. 3.
p. 676. vit.
per Ed-
dium. Disciplinam Hibernorum in hoc Monasterio versantium esse imperfectam. Igitur illis consentientibus discessit, in Franciam & Italiam iturus, ubi disceret, quæ in celeberrimis Monasteriis observabantur. Ut suæ Devotioni & Pietati satisfacere, itinere ad urbem suscepto, S. Petri Sedem invisit, sperans, se remissionem peccatorum suorum impetraturum; & inter primos ex Anglis habetur, qui ad hanc peregrinationem animum adjecerunt. Sed ante hæc omnia, cum primum e suo Monasterio discessisset, venit in Regnum Cantiorum, ubi Ritus Ecclesiæ Romanæ edoceri cœpit, didicitque Psalterium secundum antiquam versionem, cum illud antea secundum versionem S. Hieronymi didicisset. In illa Regione Wilfridus sibi socium adscivit juvenem nobilem, Popularem suum, nomine Biscop Baducing, & postea Benedictum cognominatum, aliquot annis se

Bed. V. hist.
c. 20.